

РЕШЕНИЕ

№ 3591

гр. София, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД в публично заседание на осми ноември
през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Даниела Христова

при участието на секретаря Антоанета Н. Стефанова
като разгледа докладваното от Даниела Христова Гражданско дело №
20211100114559 по описа за 2021 година

Делото е образувано въз основа на предявен иск с правно основание чл. 108 от ЗС, с цена на иска 50 593.90 лева. Обект на спорни права е жилищен имот - Апартамент с идентификатор 68134.4082.512.1.142. Ищцата Е. С. Й. твърди, че е придобила собствеността въз основа на две последователни завещания, извършени от нейните родители Л.С. Й. и С.Е. Й.. В исковата молба твърди, че фактическа власт върху имота осъществява нейния брат А. С. Й. и претендира да бъде осъден да предаде владението върху имота.

Ответникът А. С. Й. в писмен отговор оспорва обстоятелствата, на които се основава иска и твърди, че завещателните разпореждания са привидни, поради задължения към кредитни институции и не отразяват действителната воля на родители им. Твърди, че действителната такава е била, той да остане в жилището с правото да го ползва. Излага, че е живял с родителите си от 2010 г. до тяхната смърт и приживе единствено той полагал грижи за тях. Излага, че отношенията му с ищцата са били дистанцирани и хладни, а след смъртта на баща му, тя го уведомила за завещанията, но казала, че са направени под условие той да остане и да ползва имота. В периода от 2015 г. до 2021 г. ищцата не проявявала интерес към собствеността, въпреки, че е имала достъп до жилището, за което той полагал грижи като добър стопанин. През 2021 г. ищцата поискала да продаде имота и една тогава узнал, че завещанията са без условие, което да му гарантира правото да ползва имота. С гореизложените фактически твърдения, обоснова възражение за намаляване на завещателните разпореждания извършени в полза на ищцата до размера на неговата запазена част от наследството.

В съдебно заседание страните поддържат исковата молба и отговора. В писмено изложение ищцата е оспорила възражението на ищеца за намаляване на завещателните разпореждания като погасени по давност. Посочила е начален момент, от който започва да

тече срок – датите, на които е извършено вписване в Имотния регистър при Агенция по вписванията, както следва – за завещанието, оставено от Л.С. Й. – 16.09.2014 г. и за завещанието, оставено от С.Е. Й. – 18.09.2015 г. Въвежда фактическо твърдение, че на тези две дати е регистрирала правото на собственост за нуждите на фиска и твърдението, че е заплащала дължимите данъци и такси. Въвежда и твърдението, че има достъп до имота и макар да живее в чужбина, го владее с намерение за своене, поради което въвежда и второ придобивно основание – изтекла в нейна полза придобивна давност.

Съдът след като се запозна със становището на страните и събраните по делото доказателства, преценени по отделно и в съвкупност, спрямо материалните норми регламентиращи процесните отношения и определената с тях доказателствена тежест, приема за установено, следното от **фактическа и правна страна**:

Не е спорно между страните, че са роднини по сребрена линия от първа степен – сестра и брат, и имат общи двама родители - майка Л.С. Й., б. ж. на гр. София, починала на 03.09.2014 г. и баща С.Е. Й., б.ж. на гр. София починал на 18.02.2015 г. Тези факти се установяват от събраните писмени доказателства – преписи от актове за смърт и удостоверения за наследници. Видно от нот. Акт № 1194/74 г. родителите им са придобили по реда на чл. 55 от ЗПИНП право на собственост върху недвижим имот – апартамент, за който не се спори, че е идентичен с процесния и към датата на предявяване на иска се индивидуализира с идентификатор 68134.4082.512.1.142 с площ от 75.31 кв.м., с административен адрес гр. София, кв. ***** – 1, бл. ***** при граници имоти с идентификатори 68134.4082.512.1.120, 68134.4082.512.1.143, 68134.4082.512.1.139.

Представено е саморъчно завещание от 07.08.2012г. , обявено с протокол от 10.09.2014 г. и вписано в АВ на 16.08.2014 г. от съдържанието на което се установява, че приживе Л.С. Й. е завещала на ищцата $\frac{1}{2}$ ид. Част от обекта на спорни права и цялата сума от нейна банкова сметка в банка ДСК. Не се спори по действителността на завещанието. Представено е завещание с идентично съдържание носещо дата 27.06.2013 г. от С.Е. Й., който е завещал на дъщеря си $\frac{1}{2}$ ид. Част от обекта на спорни права. Завещанието е обявено и вписано в АВ на 18.08.2015 г. Не се спори по действителността на завещанието. След смъртта на завещателите, ищцата се легитимира като собственик на целия имот въз основа на придобивно основание - завещание. Възражението за намаляване на завещателното разпореждане до размера на запазената част е направено от лице, което има правен интерес, тъй като е наследник по закон на родителите си. Законът поставя ограничения за придобиване на имоти по завещание, едно от които е записано в чл. 14, ал. 2 ЗН, а именно: завещателните разпореждания във всички случаи не могат да накърняват запазената част, т.е. завещателят може да се разпорежда само с т.нар. разполагаема част (чл. 28, ал. 2 ЗН). Запазена част от наследството имат низходящите какъвто е ответника. При две деца, запазената част е - $\frac{2}{3}$ от имуществото на наследодателя.

Правото да се иска намаляване на завещателните разпореждания може да бъде упражнено както чрез иск, така и чрез възражение. При предявен срещу наследника със запазена част иск за собственост на основание завещанието той може да упражни правото по

чл. 30, ал. 1 ЗН и чрез възражение. Упражняването му е ограничено от срок – общата петгодишна давност по чл. 110 ЗЗД. Срокът започва да тече от момента, в който заветникът е упражнил правата си по завещанието. Правата по завещанието се считат за упражнени с вписването им, т.е. – от 16.08.2014 г. и от 16.08.2015 г., следователно възражението на ответника е погасено за завещанието, направено от майка му през 2019 г., а за баща му през 2020 г. Здравословното състояние на родителите на страните е без правно значение към предявения иск от гледна точка на възражението на ответника, че е изпълнил морален дълг за тяхното гледане и издръжка, затова съда не излага мотиви за преценката на писмените доказателства. По делото са представени документи, за парични задължения на ищцата следващи от комунални услуги за процесния имот, които също нямат значение към възраженията на ответника, доколкото не са представили доказателства, че са погасени чужди задължения. Възражението на ответника за привидност на завещателите разпореждания е недоказано. С оглед изхода от спора в тежест на ответника, следва да бъдат присъдени направените от ищцата разноси, които съобразно представен списък са в размер на 2568 лева.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА А. С. Й. с ЕГН ***** от гр. София, ж.к. ***** – 1, бл. ***** **ДА ПРЕДАДЕ** на Е. С. Й. с ЕГН ***** от гр. София, ж.к. ***** – 1, бл. *****, владението върху следния недвижим имот: АПАРТАМЕНТ с площ от 75.31 кв.м. и прилежащи части - зимнично помещение и 0.843 % ид. Части от общите части на сградата с административен адрес - гр. София, ж.к. ***** – 1, бл. *****, представляващ имот с идентификатор 68134.4082.512.1.142 с административен адрес гр. София, кв. ***** – 1, бл. ***** при граници имоти с идентификатори 68134.4082.512.1.120, 68134.4082.512.1.143, 68134.4082.512.1.139, придобит възоснова на **наследяване чрез завещание**, както следва: ½ /една втора/ ид. Част от Л.С. Й., с ЕГН ***** б. ж. на гр. София, починала на 03.09.2014 г. и оставила саморъчно завещание от 07.08.2012 г., обявено на 10.09.2014 г. и вписано в АВ – гр. София с вх. Рег. № 46434 на 16.09.2014, том IX, № 34 и на ½ /една втора/ ид. Част от С.Е. Й. с ЕГН *****, б. ж. на гр. София, починал на 18.02.2015 г. оставил саморъчно завещание от 27.06.2013 г., обявено на 17.09.2015 г. и вписано в АВ с вх. Рег. № 55695 на 18.08.2015г., **на основание чл. 108 от ЗС и чл. 14 от ЗН.**

ОСЪЖДА А. С. Й. с ЕГН ***** от гр. София, ж.к. ***** – 1, бл. ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на Е. С. Й. с ЕГН ***** от гр. София, ж.к. ***** – 1, бл. ***** сумата от 2568 /две хиляди петстотин шестдесет и осем/ лева, представляващи направените по делото разноси, на основание чл. 78, ал.1 от ГПК.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски апелативен съд в едноседмичен срок от връчване на препис от настоящия съдебен акт до страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____